

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 38995-09-21 ויזל נ' בר גפן

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופט איתי רגב

נוגה ויזל

תובעת

ע"י ב"כ עוה"ד אורטל אלאוף, עו"ד עדי בן חור, עו"ד יהודית גיגי

נגד

לינוי בר גפן

נתבעת

ע"י ב"כ עוה"ד גיא אופיר

פסק דין

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
1. בשלהי נובמבר 2017 פורסמה בתוכנית "הצנרת" בהנחיית גיא לרר, סדרת תחקירים בשם "האונס השלישי" שם סוקרה הדרך שעוברות נפגעות תקיפה מינית בבתי המשפט בזמן מתן עדותן. הכתבה עקבה אחר סיפורה של לירון תורג'מן (להלן: לירון), חיילת שנפלה קורבן לאונס קבוצתי בבסיס חצרים וביקרה את התנהלותה של עו"ד נוגה ויזל שייצגה את אחד החיילים שהורשעו באונס, בתוך אולם בית הדין ומחוצה לו. כתבה זו הינה הכתבה הנצפית ביותר של "הצנרת" בפייסבוק לשנת 2018, עם למעלה ממיליון ציפיות.
2. עו"ד נוגה ויזל היא התובעת לפנינו. היא משמשת סגורית פלילית המייצגת חשודים ונאשמים בעברות מין והגישה תביעה כספית על סך 770,000 ₪ מכוח חוק איסור לשון הרע תשכ"ה – 1965 (להלן: "החוק"), נגד הנתבעת - עיתונאית, מגישת טלוויזיה ושדרנית רדיו, בטענה, כי הנתבעת פרסמה אודותיה ברשתות החברתיות פרסומים

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 38995-09-21 ויזל נ' בר גפן

תיק חיצוני:

1 פוגעניים ומכפישים. טענות ההגנה של הנתבעת הינם בין היתר, כי מדובר בהבעת דעה
2 והתרשמות אישית מהתנהגות התובעת, לאור הכתבה שפורסמה.

3

4 3. להבהרת הרקע יצוין, כי מספר חודשים קודם לכן, בראשית יוני 2017 שודרה בתוכנית
5 "זמן אמת" בערוץ כאן 11, פרק מתוכנית תחקירים בשם "באת כוחו", שם רואינו שלוש
6 עורכות דין המייצגות חשודים בעברות מין, ביניהן התובעת. במסגרת הריאיון התייחסה
7 התובעת ללירון ולטענותיה בדבר התנהלות התובעת כלפיה במהלך המשפט. על רקע זה
8 כבר החל שיח ציבורי ודיונים בתוכניות רדיו, בעיתונות וברשתות החברתיות בקשר
9 לתובעת.
10 יוער, כי סרטון התוכנית הנ"ל מופיע בראש אתר הבית של התובעת.

11

12 **טענות התביעה והפרסומים בתמצית:**

13 4. הפרסום הראשון: ביום 29.11.17 פרסמה הנתבעת בטוויטר: "**מאד מקווה שאם לא**
14 **הספקתם לראות את @guylerer הערב תצפו אינטרנטית. במקום עוה"ד נוגה ויזל**
15 **לא הייתי יוצאת יותר מהבית**".

16

17 5. הפרסום השני: ביום 29.11.17 בתגובה לעוקבת שהגיבה לפרסום הראשון, הגיבה
18 הנתבעת כך: "**אם המזועזעים ישכחו תוך יום, למה שהמעוניינים יזכרו בהמוניהם**
19 **וישכרו אותה? אני ממש לא בטוחה שגישת "אנשים מתים על חארות" נכונה פה, אם**
20 **אדם יחשוב שהקייס שלו עלול להידפק בגלל ששופטים ועיתונאים בזים לעוה"ד שלו,**
21 **יש סיכוי שיחפש מישהו אחר**".

22

23 6. הפרסום השלישי: ביום 30.11.17 בתגובה לעוקב נוסף ששאל האם אפשר להבין
24 מההמלצה שלך שמקובל עליך שיימינג על תלונה של הטרדה, השיבה: "**האם אפשר**
25 **להבין מהשאלה שלך שמקובל עליך להתעמר בנאנסת לפני, בזמן ואחרי הרשעה של**
26 **הפוגעים בה כל עוד למתעללת יש מזה רווח כספי?**"

27

28 7. הפרסום הרביעי: ביום 30.11.17 השיבה הנתבעת לעוקב שטען כי התובעת התלוננה על
29 הטרדה כי "**בגץ קבע שתלונותיה שווא**".

30

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 38995-09-21 ויזל נ' בר גפן

תיק חיצוני:

8. הפרסום החמישי: ביום 30.11.17 הנתבעת פרסמה פוסט בפייסבוק בו כתבה על התובעת כך: "בעקבות העבודה המעולה של הצנרת ושל Guy Lerer בחשיפתה של עוה"ד נוגה ויזל כאישה אלימה שבעברה תלונות שווא, מיד הגיבו רבים וטובים בטענה הקבועה: "זה רק ישרת אותה, זה מביא עוד לקוחות" זו כאילו טענה מפוקחת שנשענת על האמונה שלאנשים רעים הולך טוב יותר ורוע הוא המוטיבציה האפקטיבית ביותר. אלא שלטעמי זו הקלושה שבטענות ואפילו עוה"ד ויזל מבינה את זה, אחרת לא הייתה מנסה למנוע את שידור הכתבה. שם טוב הוא עדיין נכס בעל תשואה גבוהה יותר משם רע. בניגוד לציניות הפופולארית, אנשים – גם הפחות מוצלחים שבהם – לא ששים לשים את מבטחם בחלאות, בוודאי כאשר החלאות האלה מוצגות כחלאות בפומבי. זו בדיוק הסיבה שאנשים, כמו נוגה ויזל, מכתתים רגליים לאולפני טלוויזיה ולא רק לבתי משפט כדי להגן על אנשים ומטרידים מינית – שם טוב. אני בספק די גדול אם יושב בבית גבר שאומר לעצמו אחרי הצפיה בכתבה: "כן, נראה לי שבפעם הבאה שאאנוס אקח את נוגה ויזל, למרות שאין לי מושג מה אחוז הזיכויים שהיא הצליחה להשיג ולמרות שהשופטים והציבור בזים לה, כל זה לא משנה – עושה רושם שהיא חתיכת שטן ואני זקוק בדיוק לזה כרגע בחיים שלי".

9. הפרסום השישי: ביום 30.11.2017 כתבה הנתבעת בפייסבוק בתגובה לעוקב: "חשיפת העבר של ויזל, התגובה ההיסטרית שלה לכך (ולמרות שהיא ניסתה להיראות כמי שאיננה היסטורית – היא נראתה מזועזעת מאוד) גורמים לי לחשוב שיש כאן עסק עם אישיות די מעוררת שהתנהגותה שייכת לשדה הפסיכיאטרי יותר מאשר לעסקי או המשפטי. נדמה לי שהיא מלבישה על המוטיבציות שלה את הטענה שככה מביאים קליינטורה וככה זוכים במשפט, כשלמעשה עסקינן באישה שנטרפה עליה דעתה והיא מתעלת את הטירוף הזה לעבודה. לא תמיד זה מצליח, לפעמים החולשות האלה נחשפות. ברגע שלרר חשף את עברה כבר לא ראינו יותר על המסך את האישה החזקה, הקלגסית, עם סכין בין השיניים, אלא אישה קטנה וחלשה שכנראה לא הצליחה לקבל טיפול נפשי הולם ובזמן והצמיחה שריון דמיוני שמתפרק לה."

10. הפרסום השביעי: ביום 30.11.2017 השיבה הנתבעת לאותו עוקב לעיל וכתבה: "אני לא חושבת שהיא תהיה מובטלת, אבל גם עו"ד כרישי מהפלילי תמיד ניסו לשוות לעצמם איזו הדרת כבוד ויוקרה כדי לא להיראות סתם בריונים. היא איבדה את זה."

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 38995-09-21 ויזל נ' בר גפן

תיק חיצוני:

11. הפרסום השמיני: ביום 5.12.2017 כתבה הנתבעת בפייסבוק קדימון לתוכנית הטלוויזיה שלה: "על המשמר": "בעבר היססתי אם לומר את זה, היום כבר לא: האפיק הפלילי (משטרה, פרקליטות) הוא לא הדרך המתאימה לבירור הרוב המכריע של מקרי עבירות המין גם אם אנשי המקצוע שבתוכו ינהגו ברגישות רבה (והם לא), סוג העברה והדרך להוכיח אותה לא עולים בקנה אחד עם מה שיש לו להציע. הגיע הזמן לדבר על מה אפשר לתקן בו בשביל האחוזה הקטן של המקרים שכן ניתן להגיע בעזרתו לצדק, אבל צריך לעסוק בעיקר בחלופות: מאגרי מידע, צדק מאחה, תביעה אזרחית וחינוך. זה מה שנעשה הערב ב"על המשמר", 21:00, כאן 11"

12. הפרסום התשיעי: ביום 29.11.2017, ובציר הזמן הכרונולוגי - בהמשך לפרסום הראשון, הגיבה התובעת עצמה לנתבעת לכתבה: "רק עכשיו ראיתי את הציוף שלך. כמה בורות!!!! ככה זה שניזונים מבור כמו גיא לרר. תלונות שווא????????? תתביישי לך"... לכך הגיבה הנתבעת בשורה ארוכה של צורות סתמיות ובסופם סימני קריאה ושאלה רבים. התובעת הגיבה לכך באמירה "וואו מקסימה ובוגרת". והנתבעת הגיבה שוב: "אני מאמינה ב"חונך לנער על פי דרכו". הרי שתינו יודעות שאת תחזרי לשם כדי שיכו בך שוב ושוב, אז למה את מטרידה את הציבור עם תלונותיך?"

13. הפרסום העשירי: ביום 24.2.2022 התקיימה פגישת מהו"ת בין הצדדים. באותו יום פרסמה הנתבעת בפייסבוק שלה כך: "עורכת הדין נוגה ויזל, זו שמתפרנסת מלהלעג נאנסות ולמרר את חייהן גם אחרי שבית המשפט מצדיק אותן ודוחה אותה, החליטה לתבוע אותי בעקבות העובדה שטענתי שהיא מופרעת אחרי שגיא לרר פירסם שויזל עצמה הגישה תלונת שווא על הטרדה מינית. כתב התביעה שלה מציג אותה כקורבן אומלל, נשמה עדינה ומוטרדת, שמאז ועד היום סובלת סבל רב. היום התקיימה פגישת מהו"ת.. הדבר היחיד שהיה לגברת ויזל לומר למגשר, בחיך ארסי שכל תכליתו היא הלעג והשפלה: "לינוי, מה שלום בעלךךךךך". עורך דיני גיא אופיר ואני הודינו באותו רגע למגשר.. וסיימתי את השיחה. זה מה שהיא יודעת, כך היא הייתה וכך היא תשאר."

14. התובעת טוענת כי כל הפרסומים לעיל פגעו בה והכפישו אותה לפיכך יש להורות לנתבעת להסיר ולמחוק את הפרסומים, להורות על פרסום תיקון או הכחשה לדברים, ולפצותה בסכום התביעה.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 38995-09-21 ויזל נ' בר גפן

תיק חיצוני:

1

2

טענות ההגנה בתמצית:

3 15. התביעה קנטרנית וטורדנית, הפרסומים מהווים הבעת דעה ועומדים בתנאי ההגנה
4 הקבועים בסעיפים 15(4), 15(5), 15(6) ו-15(10) לחוק איסור לשון הרע.

5

6 16. כמו כן הפרסומים מהווים פרסום מותר בהתאם לסעיף 13(7) לחוק, וכן הגנת אמת
7 בפרסום בהתאם לסעיף 14 לחוק.

8

9 17. לעניין הפרסום הראשון: נטען כי אינו מהווה לשון הרע כמשמעותו בחוק.

10

11 18. הפרסום השני: נטען כי אינו מהווה לשון הרע אלא עוסק בהבעת דעה לגיטימית,
12 התרשמות וביקורת אישית על פעולה שביצעה הנתבעת בתוכנית. בנוסף מדובר בפרסום
13 ישן שפורסם לפני 4 שנים והוסר לפני למעלה משנה.

14

15 19. הפרסום השלישי: נטען כי אינו מהווה לשון הרע כלפי התובעת

16

17 20. הפרסום הרביעי: נטען כי אינו מהווה לשון הרע אלא בהתרשמות הנתבעת מהתוכנית
18 ועל פעולה שביצעה בפומבי. בנוסף, קיימת לה הגנת "אמת דיברתי" וכוונתה שבג"צ לא
19 קיבל את תלונת התובעת.

20

21 21. הפרסום החמישי: אין מדובר בלשון הרע אלא בהבעת דעה לגיטימית.

22

23 22. הפרסום השישי: כנ"ל. הנתבעת אינה פסיכיאטרית לפיכך ברור שכוונתה לבטא מורת
24 רוח מהתנהלות התובעת.

25

26 23. הפרסום השביעי: הפרסום לא מהווה לשון הרע אלא הבעת דעה לגיטימית

27

28 24. הפרסום השמיני: לא מהווה לשון הרע שכן לא צוין כל שם ואין התייחסות לתובעת.

29

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 38995-09-21 ויזל נ' בר גפן

תיק חיצוני:

25. הפרסום התשיעי: מדובר בקריאה לציבור לצפות בתוכנית והבעת דעה על התנהגותה
שם.

26. הפרסום העשירי: לא מהווה לשון הרע ולא עומד בדרישות החוק. דברי הנתבעת נוסחו
בזהירות ובכבוד ללא השתלחות או הכפשה. מדובר בהבעת דעה לגיטימית על התנהלות
התובעת בזמן פגישת מהו"ת.

27. בדיון ההוכחות שהוקלט, העידו לפניי - מטעם התובעת: התובעת עצמה; מטעם
הנתבעת: הנתבעת עצמה, הגב' לירון תורג'מן ומר גיא לרר.

דיון והכרעה:

28. אין חולק כי בנובמבר 2017 פרסמה הנתבעת ברשתות החברתיות טוויטר ופייסבוק,
אמירות שונות כלפי התובעת. כך גם אין חולק כי כלל האמירות הנ"ל מהוות פרסום
כמשמעותו בחוק שפורסמו ברשתות חברתיות והיו לעיני רבים.

29. בע"א 751/10 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין-אורבך (8.2.212, סעיף 6), קבע כב' השופט י' עמית
(כתוארו אז) את הדרך בה יש לבחון תביעת לשון הרע, וכך נפסק:

"בשלב הראשון נבחנת השאלה אם הביטוי מהווה לשון הרע על פי אחת מארבע
החלופות בהגדרה שבסעיף 1 לחוק, והאם מתקיים יסוד הפרסום כמשמעותו
בסעיף 2 לחוק. רק אם התשובה חיובית עוברים לשלב הבא ובוחנים האם הביטוי
נהנה מאחת החסינויות המוחלטות (פרסומים מותרים) הקבועות בסעיף 13
לחוק. אם נכנס הפרסום לד' אמות אחת החסינויות - דין התביעה להידחות. אם
לא כן, אנו עוברים לשלב הבא ובוחנים האם הפרסום מוגן על פי אמת המידה
הקבועה בסעיף 14 לחוק על שתי רגליה - אמת בפרסום ועניין ציבורי. אם
הפרסום אינו נהנה מהגנה זו, יש להמשיך ולבחון אם הפרסום מוגן בתום ליבו
של המפרסם, בגדר אחת מהחלופות הקבועות בסעיף 15 לחוק במשולב עם חזקות
תום הלב בסעיף 16. היה ונתברר כי הפרסום אינו נהנה מהגנת סעיף 14 או מהגנת
סעיף 15, אז-אז עוברים לשלב הרביעי של הסעדים".

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 38995-09-21 ויזל נ' בר גפן

תיק חיצוני:

30. בענייננו יש לבחון כל פרסום ולקבוע האם הינו בגדר לשון הרע ובהתאם לכך לבחון האם קמה לנתבעת מי מההגנות הקבועות בחוק.

31. לשון הרע מהו? סעיף 1 לחוק קובע:
"1. לשון הרע היא דבר שפרסומו עלול –

- (1) להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם;
- (2) לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחדים לו;
- (3) לפגוע באדם במשרתו, אם משרה ציבורית ואם משרה אחרת, בעסקו, במשלח ידו או במקצועו;
- (4) לבזות אדם בשל גזעו, מוצאו, דתו, מקום מגוריו, גילו, מינו, נטייתו המינית או מוגבלותו;"

32. בשורה ארוכה של פסקי דין נקבע, כי בתביעות בעילות לשון הרע על בית המשפט לאזן בין שתי זכויות יסוד: מחד, זכות האדם לשם טוב, ומאידך, הזכות לחופש הביטוי. בת"א (חי') 50003-08-21 רשקובן נ' שטיין (כב' הש' ס' מצא, פסק דין מיום 21.9.23) נפסק: "האיזון בין שתי הזכויות אינו קל, בין השאר משום ששתי הזכויות נגזרות מכבוד האדם ונדרשות לשם הבטחת ביטוי עצמי..."

בע"א 3199/93 קראוס נ' ידיעות אחרונות בע"מ, פ"ד מט (2) 843, 854 (1995) כתב כב' השופט א' גולדברג: "אף ששמו הטוב של האדם הוא ה'נכס' היקר לו מכול, מחייב חופש הביטוי, שהוא נשמת אפה של הדמוקרטיה, שלא לדקדק בציציותיו של הפרסום הפוגע. שכן 'האמת אותה מחפשים היא זו העולה מהחלפה חופשית של דעות והשקפות ולא מדיכוי (עצמי או חיצוני) של דיבור זה או אחר'".

33. טרם שאבחן את פרסומי הנתבעת, אציין את הראיות אליהן הפנתה והציגה בכתב הגנתה, מספר כתבות שהתפרסמו בעניינה של התובעת וכן שתי תוכניות הטלוויזיה בהן השתתפה התובעת, ומהוות את הרקע לפרסומים. התוכניות הנ"ל היוו חלק ממארג ההגנה, וקטעים מהם הוקרנו בשעת הדיון (פרוט' עמ' 17 ש' 20-21 תחקיר "האנס השלישי" בתכנית "הצנרת", ופרוט' עמ' 27 ש' 1-13 התחקיר "באת כוחו" בתכנית "זמן אמת"). לאחר דיון ההוכחות, צפיתי בתוכניות במלואן. מול המצלמות נתנה התובעת

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 38995-09-21 ויזל נ' בר גפן

תיק חיצוני:

- 1 דרור ללשונה והבהירה היטב את גישתה האישית והמקצועית כמייצגת אל מול אותם
2 נפגעות.
- 3 להלן יובאו אמירות שנשמעו מפי התובעת בפנים גלויות ובשפה ישירה שאינה משתמעת
4 לשתי פנים:
- 5 34. בתחקיר "באת כוחו" ששודר במסגרת התוכנית "זמן אמת" סיפרה התובעת על אופן
6 חקירתה את המתלוננות, ובלשונה:
7 **"המתלוננת לא מעניינת אותי, היא לא חשובה לי וזה גם לא אכפת לי שהיא תהיה על**
8 **הדוכן ותמרר בבכי, אני אעשה הכל כדי שהלקוח שלי לא ישב יום, דקה, בכלא".**
9 התובעת הוסיפה ותארה את המתלוננת לירון כמי ש"התבכינה על הדוכן" והביעה
10 כלפיה בוז וזלזול מופגן. בהמשך הצהירה כלפי מתלוננת שבוכה על הדוכן: **"אני לא רואה**
11 **אותה, היא לא קיימת בעיני. היא בוכה, אני ממשיכה. אני חוקרת, יותר קשה, מערימה**
12 **עוד יותר קשיים וגם לא מאפשרת לה הפסקה. לא תהייה הפסקה. היא לא תצא לנוח,**
13 **להתרענן, היא תישאר על הדוכן. אני רוצה שהיא תעיד ברצף. אם היא דוברת אמת,**
14 **שתעיד, אחד אחרי אחד, בדיוק מה היה ואיך היה ושיתן הסברים איך בדיוק היה**
15 **האונס לכאורה.."**
- 16 35. ובהמשך: **"אני לא מתעסקת במוסר, אני לא מתעסקת במצפון, אני לא מתעסקת באיך**
17 **זה מצטייר בציבור, זה לא רלוונטי. המצפון שלי נקי כי אני לא משתמשת בו".**
- 18 36. ועוד: **"ההרגשה להוציא מישהו שהוא אשם, זכאי – נפלאה. היו מקרים שחשבתי**
19 **שנאשם ביצע את העברות, אבל מה שמעניין אותי זה הלקוח. אז זה לא משנה, האמת**
20 **לא חשובה במשפט. במשפט אין צדק, יש משפט."**
- 21 37. כפי שצויין בראשית פסק הדין, התובעת צרפה את סרטו התוכנית בעמוד הראשי של
22 אתר הבית שלה.
- 23
- 24 38. בתחקיר "האונס השלישי" בתוכנית "הצנרת" (נספח 1 לכתב ההגנה), שולבו קטעים
25 מתוך כתבה ששודרה בתוכנית "שישי בחמש" וכן צולמה שיחה של התובעת עם שני
26 שטלרד (להלן: שני), פעילה המלווה נפגעות תקיפה מינית. וכך נשמע קטע מתוך השיחה
27 ביניהן:
28 התובעת: **"יפה שלי, מתוקה שלי, תכתבי איזה פוסט, באמת חסר לי קצת פרסום".**
29 שני: **"כותבת המון"**
30 התובעת: **"אז תכתבי עוד"**

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 38995-09-21 ויזל נ' בר גפן

תיק חיצוני:

1 התובעת: "ארגוני הנשים הכניסו לה לראש שהיא קורבן.. שום פוסט טראומה זה לא
2 רלוונטי לתיק עצמו" .. בעזרת השם היא באמת תהיה נאשמת על תלונת שווא.. המצאות
3 שלה לגבי האינוס.. (פונה לשני) את לימדת אותה לעשות תלונות שווא? את הרי
4 המצאת את האנוס שלך... "

5 וכן: התובעת: "אז תכתבי פוסט רק עם השם שלי"

6 שני: "אני אכתוב בפוסט מה שאני רוצה"

7 התובעת: "אז תוסיפי את השם אני צריכה עוד פרסום."

8 ובהמשך: התובעת: כסנגורית, המתלוננת, היא ממש לא אכפת לי ולא מעניין אותי, היא
9 יכולה לבכות, היא יכולה לעשות הכל, המטרה זה למוטט אותה על הדוכן".

10 בהמשך נשאלה, האם ברצונה להתנצל לפני המתלוננת לאחר שבית המשפט קיבל את
11 גרסתה וקבע שהיא נאנסה (בהמשך נקבע כן גם בערעור, א"ר), והשיבה: "על מה אני
12 צריכה להתנצל? המראיין: "על זה שהשמעת כלפיה הערות פוגעניות וריסקת אותה על
13 הדוכן" התובעת: "אני אגיד עוד פעם! היא שקרנית! תודה."

14 39. יוער, כי בכתבות רבות באתרים שונים, בתוכניות טלוויזיה, ברשתות החברתיות ואף
15 במהלך דיון בנושא בישיבת הוועדה לקידום מעמד האישה בכנסת ישראל בתאריך
16 19.12.17, התייחסו להתנהלותה של ויזל ולא חסכו בביקורת (כעולה מההפניות בנספחי
17 כתב ההגנה).

18
19 40. עד כאן הרקע לפרסומים. התובעת מייחסת לנתבעת כאמור, עשרה פרסומים שונים
20 כאשר טענת ההגנה העיקרית של הנתבעת, כי הדברים שכתבה הם בגדר "הבעת דעה".
21 ביטוי זה מופיע בסעיף 15 לחוק המתייחס להגנת תום הלב:

22 "(4) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או

23 ציבורי, בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או
24 דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה התנהגות;

25 (5) הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע –

26 (א) כבא כוחו של בעל-דין ...

27 ..(ב).

28 או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה
29 התנהגות";

30

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 38995-09-21 ויזל נ' בר גפן

תיק חיצוני:

- 1 41. ראשית יש לבחון האם מדובר בהבעת דעה, לאחר מכן האם הבעת הדעה עניינה
2 בהתנהגות הנפגע בקשר לעניין ציבורי, או על אפיו, עברו מעשיו ודעותיו של הנפגע במידה
3 שהם נתגלו באותה התנהגות, ולבסוף יש לבחון האם הפרסום נעשה בתום לב, אם לאו.
4
5 42. הבעת דעה מהי?
6 הפסיקה התייחסה לטענת הגנה זו בפסקי דין רבים. החשוב והמרכזי בהם הוא רע"א
7 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר (פורסם במאגרים ביום 12.11.06, סעיף 29)
8 שם נפסק:
9 "ביחס לשאלה הראשונה – סיווג הפרסום כהבעת דעה – הוכר זה מכבר הקושי,
10 המתעורר לעיתים, לקבוע האם התבטאות מסוימת באה לשקף מציאות
11 אובייקטיבית או שמא באה לבטא עמדה סובייקטיבית. "השאלה, אם קטעי
12 כתבה שונים מהווים תיאור עובדתי או שיש בהם משום הבעת דעתו גרידא של
13 הכותב, איננה פשוטה, והינה סוגיה עובדתית משפטית מעורבת" (ע"א 259/89
14 הוצאת מודיעין בע"מ נ' ספירו, פ"ד מו(3) 48, 55)."
15 43. בהמשך שואל בית המשפט ומשיב:
16 "מהם הכלים שבידי בית המשפט בבואו לבצע את הסיווג? השכל הישר וכללי
17 ההגיון, לאחר שיעיין בכתבה בשלמותה" (פרשת ספירו הנ"ל, בעמ' 55);
18 "הרושם הכללי שיוצר מירקם הכתבה בעיני הקורא הסביר" (ע"א קראוס ...,
19 בעמ' 857). הודגש, כי "ככלל, על מנת לקבוע את משמעותו של פרסום בעיני
20 האדם הסביר, יש להביא בחשבון גם את ההקשר הענייני שבו נאמרו, או נכתבו,
21 הדברים מעוררי המחלוקת" (פרשת בנזמין ..., בעמ' 263; פרשת פלוס ..., בעמ'
22 874-876)."
23
24 44. על משמעות האבחנה עמד ביהמ"ש ברע"א 817/23 עמותת חוזה חדש נ' ח"כ מיקי זוהר
25 (30.5.23), שם נקבע כי אמנם הבעת עמדה וקביעת עובדה יכולים להחשב כלשון הרע,
26 "... ואולם על הספקטרום שבין הביטויים המהווים לשון הרע, לבין אלו שאינם כאלה,
27 ברי כי פרסומים שיאופיינו כהבעת עמדה, ככלל, יהיו קרובים יותר לקוטב השני מאשר
28 לזה הראשון".
29

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 38995-09-21 ויזל נ' בר גפן

תיק חיצוני :

- 1
 - 2
 - 3
 - 4
 - 5
 - 6
 - 7
 - 8
 - 9
 - 10
 - 11
 - 12
 - 13
 - 14
 - 15
 - 16
 - 17
 - 18
 - 19
 - 20
 - 21
 - 22
 - 23
 - 24
 - 25
 - 26
 - 27
 - 28
 - 29
 - 30
 - 31
45. ומן הדין לנדון :
- מדובר בתובעת המשמשת כעורכת דין פלילית. במסגרת תפקידה היא מייצגת בתיקים רגישים, בהן נדונות תלונות על עברות מין, הנמנות על החמורות שבעבירות המנויות בחוק העונשין, ונחשבות לקשות ופוגעניות ביותר מבחינת תוצאתן לנפגעי ולנפגעות העבירה. אמנם התובעת אדם פרטי, ולטענתה מבצעת את תפקידה ומספקת הגנה ללקוח, אולם מן הראיות נוצר הרושם למעורבות אישית מעבר לגבולות הייצוג המקצועי גרידא.
46. בנוסף, התובעת לא נמנעת מליטול חלק בתוכניות טלוויזיה שונות ובראיונות בתקשורת. אדרבא, התובעת הותירה רושם כמי שחפצה בפרסום, כאשר הפצירה בשני לפרסם עליה פוסטים ולהזכיר את שמה ("תכתבי איזה פוסט, באמת חסר לי קצת פרסום... .. אז תוסיפי את השם אני צריכה עוד פרסום"). התובעת לא היססה להעלות את סרטון התחקיר "באת כוחו" לראש אתר הבית שלה, והיא עומדת אחר אמירותיה.
47. התובעת דיברה בראיונות באופן גלוי ובוטה וניכר כי אינה חוששת לומר את אשר בליבה ולהחציץ את האג'נדה שלה, מתן ייצוג דורסני וחף מחמלה אנושית, אף אם הדבר כרוך בביקורת ציבורית ("המתלוננת לא מעניינת אותי, היא לא חשובה לי וזה גם לא אכפת לי שהיא תהיה על הדוכן ותמרר בבכי ... אני לא רואה אותה, היא לא קיימת בעיני. היא בוכה, אני ממשיכה"...., ... אני לא מתעסקת במוסר, אני לא מתעסקת במצפון, אני לא מתעסקת באיך זה מצטייר בציבור, זה לא רלוונטי. המצפון שלי נקי כי אני לא משתמשת בו").
48. יתרה מכך, נראה כי התובעת מבקשת "למשוך אליה אש" (במובן של תשומת לב והתייחסות) באמצעות אמירות לא קלות ("ארגוני הנשים הכניסו לה לראש שהיא קורבן ... שום פוסט טראומה זה לא רלוונטי לתיק עצמו ... בעזרת השם היא באמת תהיה נאשמת על תלונת שווא..."). התובעת הצהירה כי גם לאחר הרשעה בשתי ערכאות עדיין היא סבורה כי המתלוננת שקרנית.
49. יוער, כי בראיונות שנערכו עמה בתוכניות, עומתה התובעת עם טענת לירון כי היא העירה לה הערות פוגעניות בעת הדיון, על הדוכן, אולם משעה שהתובעת הכחישה את האמירות ומשהדברים לא נרשמו בפרוטוקול ולא נמצאה להם אסמכתא מפורשת, איני נדרש לכך. לא נעלם מעיניי, כי לאחרונה ניתן פסק דין ע"י חברי כב' השופט רונן פלג אשר דן בטענה זו בפסק דינו המקיף והמנומק (ת"א 34025-04-21 שני שטלריד נ' נוגה ויזל, פורסם במאגרים 5.11.24), אמנם כב' השופט פלג קבע כי האמירות הנטענות אכן נאמרו ללירון

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 38995-09-21 ויזל נ' בר גפן

תיק חיצוני :

- 1 בדיון, אך משעה שהוגש ערעור על פסק הדין יש להמתין לפסק דין חלוט של ביהמ"ש
2 המחוזי טרם קביעה עובדתית.
3
- 4 50. אין ספק כי הכתבה הותירה רושם עגום על התנהלות התובעת. תיאר זאת ראש לשכת
5 עורכי הדין לשעבר, עו"ד אפי נווה, בכתבה שפורסמה באתר "חדשות הכנסת" ביום
6 19.12.17 בה התייחס להתנהגותה של התובעת: **"אני לא יכול להצדיק את ההתנהגות**
7 **הזאת, היא דוחה מגעילה ואינה במקומה. לכל נאשם יש זכויות לייצוג וזכות ליכולת**
8 **להגן על עצמו ואנחנו כעו"ד מחויבים לתת ייצוג נאמן ללקוחות, אבל זה לא אומר**
9 **שאנחנו צריכים לבזות, לפגוע, להשפיל או לרמוס את הצד שכנגד. בוודאי כאשר מדובר**
10 **בעבירות קשות של נפגעות אונס"**. גם ח"כ תמר זנדברג צוטטה באותה כתבה באמרה:
11 **"ההתנהגות שראינו כאן היא אכן דוחה..."**, ויו"ר הוועדה ח"כ עאידה תומא סלימאן
12 סברה שמדובר בהתנהלות מתעמרת ופוגענית (נספח 3 לכתב ההגנה).
13
- 14 51. כאמור, הנתבעת היא דמות ציבורית: עיתונאית, מגישת טלוויזיה ושדרנית רדיו. אין
15 ספק שמדובר בנושא ציבורי וחברתי בעל חשיבות ורגישות שגרם לסערה תקשורתית
16 שהגיעה עד לבית הנבחרים ונדונה באייטמים, כתבות ושידורים שונים. עולה כי הנתבעת
17 ראתה חובה מוסרית וחברתית מהמעלה הראשונה להביע את דעתה ועמדתה בעניין
18 התנהגותה של התובעת באופן נחרץ לא פחות מדבריה המפורשים של התובעת.
19
- 20 52. לאור כל זאת, נבחן את הפרסומים אחד לאחד:
21 53. הפרסום הראשון - עסקין בקריאת הנתבעת לציבור הרחב לצפות בתוכנית הטלוויזיה
22 שהייתה עתידה להיות משודרת באותו ערב, כאשר הנתבעת חתמה את דבריה: **"אני**
23 **במקום עו"ד ויזל לא הייתי יוצאת מהבית"**. במקרה זה אני סבור, כי אין מדובר בלשון
24 הרע כלל. הקריאה לצפות בתוכנית תחקירים היא לגיטימית ואין כל מניעה לכך ואילו
25 הסייפא נועדה לכל היותר לעורר סקרנות אצל הקוראים ולמשוך אותם אל המרקע,
26 להגברת הרייטינג. אף אם פניה זו הייתה עולה כדי לשון הרע, עדיין הייתה מתקיימת בה
27 ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק. לאור האמור אני קובע כי פרסום זה אינו עולה בגדר
28 לשון הרע והתביעה בגינו נדחית.
- 29 54. הפרסום השני - הנתבעת השתמשה בביטוי **"אנשים מתים על חארות"** וטענה כי ביטוי
30 זה אינו תופס בכל המיחוס לתובעת, וכי שופטים ועורכי דין בזים לסגנון כזה של אנשים.
31 הגם שלטעמי מדובר בשפה רדודה הבאה בגדר גידוף וניבול פה ומן הראוי היה לעשות

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 38995-09-21 ויזל נ' בר גפן

תיק חיצוני:

- שימוש בשפה נקייה יותר, אך כבר מצינו בפסיקה כי לא כל גידוף מהווה לשון הרע אלא יש לבחון את ההקשר בו נאמרו הדברים. בפרשת בן גביר נקבע כי "קללות וגידופים מהווים לצערנו חלק מהחיים החברתיים במדינה, ולפיכך קיים חשש שהכרה שיפוטית גורפת בגידופים כב' לשון הרע' תביא להצפת בתי-המשפט בתביעות שזו עילתן. זאת ועוד: ככל שהשימוש בגידופים שכיח יותר, כך נעשית פגיעתם לקשה פחות, עד כי אמירת גידופים מסוימים בנסיבות מסוימות לא תגרום עוד לפגיעה ממשית" "...". במספר של פסקי דין בהם נדון הביטוי הנ"ל נקבע כי ביטוי זה כשלעצמו לא מהווה לשון הרע כמשמעותו בחוק.
55. כמו כן נמצא, כי קדמה לביטוי זה פרובוקציה, בדמות אמירותיה הקיצוניות של התובעת בתוכניות הטלוויזיה, וכי הפרסום מהווה הבעת דעה על אופייה, מעשיה והתנהגותה של התובעת בתפקידה הרשמי כבאת כוחו של נאשם שהורשע בדין, ובקשר לעניין ציבורי - פרשת האונס בחצרים, כפי שהתגלו והשתקפו באותן כתבות, בהן התובעת לא היססה להשתמש בלשון קשה, משתלחת ובוטה כפי שהובא לעיל, שהובילו לשיח ציבורי תוסס וביקורת חריפה ונוקבת משורה ארוכה של אישי ציבור ביניהם חברי כנסת, ראש לשכת עורכי הדין בזמנו ועוד, שמחו בתקיפות ובנחרצות על דבריה והתנהלותה בחוסר רגישות אנושית בסיסית. לאור האמור אני קובע, כי הפרסום השני חוסה תחת הגנת סעיף 15(4) ו-15(5) לחוק והתביעה בגינו נדחת.
56. הפרסום השלישי - הנתבעת הגיבה לעוקב באופן שהבהיר כי היא רואה בתובעת כמי שהתעמרה בנאנסת תמורת רווח כספי. לאור דבריה המפורשים של התובעת כי היא אינה משתמשת במצפון שלה, לא אכפת לה ממוסר, המתלוננת לא מעניינת אותה, לא חשובה ולא קיימת בעיניה והיא תתעקש להעמיד אותה שעות על הדוכן תוך שהיא ממררת בבכי ולא לאפשר לה הפסקה או מנוחה - הגיוני ולגיטימי לפרש את האמירות וההתנהגות המתוארת כהתעמרות. מדובר בפרוש אובייקטיבי של האדם הסביר. לפיכך פרסום זה מהווה תיאור הולם של התנהלות התובעת בהתאם להצהרת התובעת עצמה. אמנם, לא נעלם מעיני שאף דברי אמת מהווים לשון הרע בהיותם פוגעניים, אולם בענייננו לא קמה אחריות לנתבעת שעה שמתקיימת ההגנה הקבועה בסעיף 14 לחוק שכן הדבר שפורסם היה אמת והיה בו עניין ציבורי, לפיכך התביעה בגין פרסום זה נדחת.
57. הפרסום הרביעי - הנתבעת כתבה לעוקב כי בג"צ קבע שתלונותיה של התובעת (בגין פיטוריה מעבודתה במשטרה, א"ר) הן תלונות שווא. עיינתי בהליך הנוכח, בג"צ 5770/05 נגה ויזל, צוערת נ' מפכ"ל המשטרה, ומצאתי בו את האמירות הבאות: "... לא מצאנו פגם בשיקוליה של הרשות המוסמכת, אשר

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 38995-09-21 ויזל נ' בר גפן

תיק חיצוני:

- 1 שקלה כדין את מכלול השיקולים הצריכים לעניין, וייחסה להם את משקלם היחסי
2 הראוי. אין אפוא, עילה להתערבותנו בהחלטתה. וכן: "... לא מצאנו כי נפל כל דופי
3 בשיקול דעתו של מנהל המחלקת לחקירות שוטרים שלא לפתוח בחקירה בעניין, לאחר
4 שסבר כי אין בקיום החקירה עניין לציבור."
- 5 אכן באותה עתירה נדחו כל עתירותיה של התובעת אחת לאחת, ומשכך, דברי הנתבעת
6 דכאן אינם רחוקים מן האמת, שהרי התלונות לא התקבלו, ואף התרשמות שופטי
7 ההרכב (כב' השופטות חיות, פרוקצ'יה וברלינר) הייתה כי דחיית התלונות לגופן הייתה
8 כדין לאור התנהגותה המתמשכת של התובעת במהלך שירותה במשטרת ישראל ולפיכך
9 פיטוריה היו כדין. בנוסף, לביטוי "תלונות שווא" שתי משמעויות, האחת - כזב ושקר,
10 והשנייה - לחינם, ללא תועלת, כך שניתן לומר כי במציאות תלונות התובעת בבג"צ אכן
11 היו לחינם וללא תועלת לאור דחייתן המוחלטת. לעניין זה יוער, כי נמצא שהתובעת
12 עצמה עושה שימוש תדיר ותכוף בביטוי "תלונות שווא" לגבי מתלוננות בעברות מין ואף
13 בערוץ היוטיוב שלה נמצא סרטון עם הכותרת: "עו"ד נוגה ויזל: תלונות שווא הן מגפה"
14 (פרוט' עמ' 96 ש' 19-22). לאור האמור פרסום זה חוסה תחת הגנת סעיף 14 לחוק.
- 15 58. הפרסום החמישי - מדובר בפוסט ארוך יחסית ובו מצאתי אמירות שאינן משתמעות
16 לשני פנים כאשר מטרתו המוצהרת היא לפגוע במשלח ידה של התובעת. האמירות
17 "חלאה" ו"שטן" המיוחסות לתובעת, הן אמירות מבזות, משפילות וחורגות מגדר
18 הסביר. לאור האמור אני קובע כי פרסום זה מהווה לשון הרע ואין לו הגנה בהתאם
19 לחוק.
- 20 59. הפרסום השישי - הנתבעת הגדירה את התובעת כבעלת אישיות מעורערת שהתנהגותה
21 שייכת לשדה הפסיכיאטרי וכאישה שנטרפה עליה דעתה. בכתב הגנתה טענה כי משעה
22 שאינה בעלת תואר ברפואה ואינה יכולה לאבחן רפואית את התובעת, מבינים הקוראים
23 כי אין מדובר בעובדה המבוססת על חוות דעת מקצועית אלא בהבעת דעה עצמאית של
24 הנתבעת על התנהגות התובעת.
- 25 60. בת"א (תל אביב-יפו) 13429-05-21 בנימין נתניהו נ' אהוד אולמרט (21.11.22) דן כב' הש'
26 עמית יריב בטענה כי תיוג אדם כחולה נפש מהווה לשון הרע. בית המשפט פסק כי מחלת
27 נפש מלווה בתיוג חברתי שלילי, וכי "לא ניתן להתעלם מכך שכאן ועכשיו, בישראל של
28 שנת 2022, התייחסות לאדם כאל "חולה נפש" עלולה "להשפיל אדם בעיני הבריות או
29 לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם", כדרישת הסעיף. "בהמשך נקבע כי "לשם
30 עמידה בנטל ההוכחה, לא נדרש להוכיח קיומה של מחלת נפש בפועל אלא די יש
31 להוכיח כי התנהגות התובעת מתאימה למאפייניה או תסמיניה של מחלת נפש."

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 38995-09-21 ויזל נ' בר גפן

תיק חיצוני:

- 1 ולצורך כך יש להגיש חוות דעת רפואית, שכן אין הדבר מצוי בידיעתו השיפוטית של בית
2 המשפט. בהעדר חוות דעת אין עומדת לנתבעת הגנת סעיף 14 לחוק.
3 61. חרף האמור מצאתי כי קיימת לנתבעת הגנת סעיף 15 לחוק (הבעת דעה בתום לב).
4 בפסה"ד הנ"ל נותחו הדברים כדבעי:
5 **"לא בכל מקרה שבו מיוחסת לפלוני מחלה פסיכיאטרית, יצדיק הדבר חיוב**
6 **באחריות לפי חוק איסור לשון הרע. הדברים תלויים, במידה רבה, באופן הניסוח,**
7 **והאם המאזין הסביר יכול להבין כי מדובר בצורת ביטוי (גם אם גסה ולא ראויה),**
8 **או באבחנה קלינית (ראו, לדוגמה, תא"מ (שלום תל-אביב – יפו) 31716-09-14**
9 **אחוננו נ' צרניאחובסקי ... (20.5.2015)).**
10 **ככל שאופי הביטוי הוא אמורפי יותר, ונוטה יותר לביטוי העממי של ייחוס מחלה**
11 **פסיכיאטרית, אני סבור שנכון יותר לראות בו הבעת דעה; ככל שהביטוי הוא**
12 **מדויק וקליני יותר – יש לראות בו קביעת עובדה".**
13 ויפים הדברים לענייננו. הנתבעת התבטאה באופן חופשי, והתייחסה בצורה מפורשת
14 להתנהגותה של הנתבעת. מקריאת מכלול הדברים, ניתן להבין בברור, כי אין מדובר
15 בחו"ד מקצועית המבוססת על ממצאים שברפואה אלא בדעתה האישית של הנתבעת
16 על התנהגותה של התובעת. לאור האמור קמה לנתבעת הגנה בפרסום זה, והתביעה בגינה
17 נדחת.
18 62. הפרסום השביעי - האמירות כי עורכי דין פליליים ניסו לשוות לעצמם הדרת כבוד
19 ויוקרה כדי לא להראות בריונים אינה מתייחסת מפורשות לתובעת ואינה נוקבת בשמה
20 במפורש. כמו כן, הביטוי "היא איבדה את זה", נשמע בעיני האדם הסביר כביקורת
21 לגיטימית, ולא מצאתי כי ניתן לייחס לביטוי לשון הרע כמשמעותו בחוק. לאור האמור
22 התביעה בגין פרסום זה נדחת.
23 63. הפרסום השמיני - מצאתי כי מדובר באמירה כללית, המציגה את עמדתה של הנתבעת
24 בכל הקשור לדרך הטיפול בעברות מין כאשר הנתבעת נוקבת בדרכים חלופיות
25 המקובלות כיום כמסלולים לגיטימיים לפתרון מחלוקות וישוב ההדורים בין קורבן
26 ומקרבן. שמה של התובעת לא נזכר ולו ברמז, אין התייחסות להתנהגותה או לכל מאפיין
27 אחר שלה, והנאמר מהווה הבעת דעה מובהקת, לגיטימית ובשפה ראויה, משעין הדברים
28 עולים בגדר לשון הרע, התביעה לגבי פרסום זה נדחת.
29 64. הפרסום התשיעי - הנתבעת הגיבה לתובעת בשורה של סימנים סתמיים ולאחריהם היו
30 חילופי הקנטות בין הצדדים שאין בהם משום לשון הרע כלל. לאור האמור התביעה בגין
31 פרסום זה נדחת.

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 38995-09-21 ויזל נ' בר גפן

תיק חיצוני :

65. הפרסום העשירי - הנתבעת כתבה כי התובעת מתפרנסת מלהלעיג על נאנסות ולמרר את חייה. לאור התבטאויותיה הרבות של התובעת בראיונות, למרבה הצער, לא ניתן לומר כי אין אמת בפרסום. יתרה מזו, וכפי שהזכרתי קודם, התובעת עצמה פרסמה את התוכנית באתר הבית שלה ומכאן שהיא עומדת אחר דבריה והתנהגותה. בנוסף, ספרה הנתבעת על התנהלות התובעת בזמן פגישת מהו"ת. גם כאן מדובר בתיאור הדברים כפי שקרו ומשכך, עומדת לנתבעת הגנת סעיף 14 לחוק והתביעה בגין פרסום זה נדחית.
66. לסיכום, התביעה בקשר לפרסומים 1 – 4 ו-6 – 10 נדחים וביחס לפרסום החמישי היא מתקבלת.
67. מה שערור הפיצוי שיש לפסוק לתובעת בגין הפרסום החמישי המהווה לשון הרע? "בפסיקת פיצויים בגין לשון הרע יתחשב בית המשפט, בין היתר, בהיקף הפגיעה, במעמדו של הניזוק בקהילתו, בהשפלה שסבל, בכאב והסבל שהיו מנת חלקו, ובתוצאות הצפויות מכל אלה בעתיד. הבחינה היא אינדיבידואלית. אין לקבוע "תעריפים". בכל מקרה יש להתחשב בטיב הפרסום, בהיקפו, באמינותו, במידת פגיעתו ובהתנהגות הצדדים. אכן, התנהגותו של הניזוק לפני פרסום ולאחריו עשוי להוות אמצעי בעזרתו ניתן לעמוד על נזקו. בדומה, התנהגותו של המזיק אף היא עשויה להשפיע על שיעור הנזק והערכתו" (רע"א 4740/00 אמר נ' יוסף, פ"ד נה (5), עמ' 525).
68. המילים שכתבה הנתבעת על התובעת קשות ופוגעות. יחד עם זאת, בבוא בית המשפט להעריך את הנזק שנגרם לשמה הטוב של התובעת, אין להתעלם כי התובעת בחרה להיחשף במספר תוכניות בהן החצינה והקצינה את דעותיה ואת עמדותיה. התובעת לא התייחסה רק להתנהלות מסוימת מול מתלוננת ספציפית אלא הציגה עצמה כאוחזת באג'נדה דורסנית כלפי כל מתלוננת בעברת מין באשר היא. התובעת לא היססה להצהיר בריש גלי כי בעיניה לזכות עברייין שביצע בפועל עברה פלילית, עומד מעל לכל ובלשונה: "ההרגשה להוציא מישהו שהוא אשם, זכאי – נפלאה. היו מקרים שחשבתי שנאשם ביצע את העברות, אבל מה שמעניין אותי זה הלקוח. אז זה לא משנה, האמת לא חשובה במשפט. במשפט אין צדק, יש משפט."

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 38995-09-21 ויזל נ' בר גפן

תיק חיצוני :

69. קשה שלא להסתייג מאמירה זו, שכן "חשיפת האמת העובדתית היא מאז ומתמיד תכלית דומיננטית של דיני הראיות בהליך הפלילי" (א' ברק, "על משפט, שיפוט ואמת" משפטים כז (תשנ"ו) 11).

70. בע"פ 5121/98 טור' רפאל יששכרוב נ' התובע הצבאי פ"ד סא (1) 461 נפסק, כי "התכלית של הגנה על זכויות הנאשם והתכלית של חשיפת האמת העובדתית שתיהן כאחת משרתות את מטרת-העל של המשפט שעניינה עשיית דין צדק ומניעת עיוות דין במובנם הרחב. מגמה זו הייתה מעוגנת בתפיסה לפיה חשיפת האמת העובדתית מהווה ערך מרכזי של עשיית משפט צדק, וכי מן הראוי לשאוף להתאמה גדולה ככל הניתן בין המציאות כפי שהיא נקבעת בבית-המשפט לבין המציאות כפי שהיא (ראו: ברק - על משפט, שיפוט ואמת הנ"ל, בעמ' 13). השאיפה האמורה נותרה על כנה ... "

71. אמנם זכותה של התובעת להביע את עמדתה וגישתה המקצועית והאישית ולא מן הנמנע שהדברים נאמרו על מנת ליצור הדהוד, לשם יחסי ציבור וכדי להביא לעצמה פרסום ולקוחות, אך ללא ספק, על רקע דברים אלה, אכן גרמה התובעת לסערה ציבורית שהביאה את הנתבעת כמו גם אישי ציבור נוספים ואחרים, למחות, להגיב לדברים בחריפות ולבקרים ביקורת לגיטימית, במילים נוקבות. אדגיש שוב, כי התובעת עצמה עומדת עד היום על דבריה ואף בדיון שהתקיים בפניי סירבה לחזור מהם.

72. בנסיבות העניין מצאתי לחייב את הנתבעת לפצות את התובעת בפיצוי בסך 500 ₪ בגין הפרסום שביחס אליו התקבלה התביעה.

73. נוכח התוצאה אליה הגעתי, כשחלק הארי של התביעה נדחה, אני מחייב את התובעת בהוצאות הנתבעת בסכום כולל, על הצד הנמוך ובסך 20,000 ₪ בלבד.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, י"א שבט תשפ"ה, 09 פברואר 2025, בהעדר הצדדים.

איתי רגב, שופט

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"א 38995-09-21 ויזל נ' בר גפן

תיק חיצוני:

1

